

ΣΟΝΕΤΟ

Μοῦ συνέβη κάτι πολὺ παράξενο: ξέχασα ξαφνικὰ ποιὸ εἶναι πρῶτο, τὸ 7 ἢ τὸ 8.

Πῆγα λοιπὸν στοὺς γείτονες καὶ ζήτησα τὴ γνώμη τους γιὰ τὸ συγκεκριμένο ζήτημα.

Φανταστεῖτε τὴν ἔκπληξη ὅλων μας, ὅταν ξάφνου ἀνακάλυψαν ὅτι δὲν μποροῦσαν οὔτε κι ἐκεῖνοι νὰ θυμηθοῦν τὴ σειρὰ τῶν ἀριθμῶν. 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 — μέχρῃς ἐδῶ καλὰ, παρακάτω ὅμως εἶχαν ξεχάσει.

“Ὅλοι μαζί πήγαμε στὸ ἐμπορικὸ κατάστημα «Γκαστρονόμ», στὴ γωνία τῶν ὁδῶν Ζναμένσκαγια καὶ Μπασείναγια, καὶ ἐξηγήσαμε στὴν ταμία τὸ πρόβλημά μας. Ἡ ταμίας χαμογέλασε μελαγχολικὰ, ἔβγαλε ἀπ’ τὸ στόμα τῆς ἓνα σφυράκι καί, κουνώντας ἐλαφρὰ τὴ μύτη τῆς, εἶπε: «Κατὰ τὴ γνώμη μου, τὸ ἑφτά εἶναι μετὰ τὸ ὀχτώ, ὅταν τὸ ὀχτώ εἶναι μετὰ τὸ ἑφτά».

Εὐχαριστήσαμε τὴν ταμία καὶ βγήκαμε χαρούμενοι ἀπ’ τὸ κατάστημα.

“Ὅταν ὅμως ξανασκεφτήκαμε τί μᾶς εἶχε πεῖ, τὰ λόγια τῆς μᾶς φάνηκαν ἐντελῶς ἀνόητα καὶ χάσαμε καὶ πάλι τὸ κέφι μας.

Τί νὰ κάναμε; Πήγαμε στὸ Θερινὸ Κῆπο κι ἀρχίσαμε νὰ μετᾶμε τὰ δέντρα. Μὲ τὸ πού φτάναμε ὅμως στὸ 6 σταματοῦσαμε κι ἀρχίζε ὁ καθὼς — ἄλλοι ἐπέμεναν ὅτι ἀκολουθοῦσε τὸ 7 κι ἄλλοι τὸ 8.

Θὰ καθγαδίσαμε γιὰ πολλή ὥρα ἀκόμη, ἀλλὰ γιὰ καλή
μας τύχη ἓνα παιδί ἔπεσε ἀπὸ ἓνα παγκάκι κι ἔσπασε
καὶ τὰ δύο του σαγόνια. Αὐτὸ ἀπέσπασε τὴν προσοχὴ
μας ἀπὸ τὸν καθγά.

Κι ἔπειτα γυρίσαμε στὰ σπίτια μας.